

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของพยานฝ่ายผู้เสียหายต่อการเป็นพยานในชั้นสอบสวน: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 7” ผู้ศึกษาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ และปฏิบัติงานหน้าที่พนักงานสอบสวน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเป็นพยานบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างราบรื่น โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของพยานฝ่ายผู้เสียหายต่อการเป็นพยานในชั้นสอบสวน
2. เพื่อแสวงหาแนวทางในการสนับสนุนให้พยานฝ่ายผู้เสียหายมาเป็นพยานในชั้นสอบสวนมากขึ้น

โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ พยานฝ่ายผู้เสียหายที่มาเป็นพยานในสถานีตำรวจสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 จำนวน 100 คน ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 59.0 และเพศหญิง ร้อยละ 41.0 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 41.0 โดยระดับการศึกษาส่วนใหญ่ คือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52.0 ส่วนใหญ่สถานภาพโสด ร้อยละ 55.0 ประกอบอาชีพ รับราชการ ร้อยละ 47.0 มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 29.0 และเห็นว่าไม่จำเป็นต้องได้รับค่าตอบแทนในการเป็นพยานในชั้นสอบสวน ร้อยละ 61.0

ทัศนคติของพยานฝ่ายผู้เสียหายต่อการเป็นพยานในชั้นสอบสวน

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้สอบถามความคิดเห็นของพยานฝ่ายผู้เสียหาย โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ทัศนคติต่อการเป็นพยานในชั้นสอบสวน

ความคิดเห็นเรื่องเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการเป็นพยาน ในชั้นสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เต็มใจ ในระดับมาก ร้อยละ 52.0 เห็นต่อการเป็นพยานถือว่าการพิสูจน์ข้อเท็จจริง พบว่า เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 39.0 เห็นด้วยในระดับมากและปานกลางเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.0 ต่อความรู้สึกเบื่อในขั้นตอนที่ยุ่งยาก และใช้เวลานานของการเป็นพยานในชั้นสอบสวน ความคิดเห็นเรื่องการเป็นพยานบุคคลฝ่ายผู้เสียหายในชั้นสอบสวนเป็นการช่วยเหลือผู้เสียหาย เห็นด้วยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.0 ความคิดเห็นเรื่องรู้สึกว่าการมาเป็นพยานในชั้นสอบสวนเป็นการเสียเวลา เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.0 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.50 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการมาเป็นพยานในชั้นสอบสวนในระดับปานกลาง

2. ทัศนคติต่อการคุ้มครองพยาน

ความคิดเห็นเรื่องการคุ้มครองพยานอย่างแน่นหนา ในกรณีที่พยานอาจถูกข่มขู่จากกลุ่มผู้มีอิทธิพล กลุ่มประชากรเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.0 เรื่องรู้สึกไว้วางใจที่จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำหน้าที่คุ้มครองพยาน เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 36.0 ความคิดเห็นเรื่องรู้สึกกลัวอิทธิพลของจำเลย หากต้องมาเป็นพยานในชั้นสอบสวน เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.0 เห็นด้วยในระดับปานกลางว่า รู้สึกไม่ปลอดภัย หากต้องมาเป็นพยานในชั้นสอบสวน ร้อยละ 27.0 ความคิดเห็นว่าพนักงานสอบสวนให้ความมั่นใจในความปลอดภัยของพยาน เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.0 ความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความเป็นกลางและไม่ถูกแทรกแซงโดยกลุ่มอิทธิพล เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.0 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการคุ้มครองพยานในระดับปานกลาง

3. ทัศนคติต่อค่าตอบแทนในการเป็นพยานและความสะดวกของพยาน

ความคิดเห็นว่าการให้ปากคำในชั้นสอบสวน ควรคำนึงถึงวัน เวลาที่สะดวกของพยานพบว่า เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 52.0 ควรให้ค่าพยานะเพิ่มเติมตามความเหมาะสมนอกเหนือจากการให้ค่าตอบแทน เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 39.0 สถานที่ให้ปากคำควรปรับเปลี่ยนได้ตามความสะดวกของพยาน เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 39.0 ความคิดเห็นว่าค่าตอบแทนในการมาเป็นพยานมีส่วนตัดสินใจในการมาเป็นพยานในชั้นสอบสวน เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ร้อยละ 39.0 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าด้านค่าตอบแทนและความสะดวกของพยานมีผลต่อการเป็นพยานในชั้นสอบสวนในระดับปานกลาง

4. ทิศนะต่อการบริการของพนักงานสอบสวน

ความคิดเห็นว่าพนักงานสอบสวนควรปฏิบัติต่อพยานอย่างสุภาพ และให้เกียรติพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.0 พนักงานสอบสวนปฏิบัติต่อพยานโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 49.0 พนักงานสอบสวนมักข่มขู่ และพูดจาไม่สุภาพต่อพยาน เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.0 พนักงานสอบสวนละเมิดต่อสิทธิ เสรีภาพของพยาน เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.0 และเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.0 ว่าพนักงานสอบสวนให้บริการด้วยความเป็นมิตร โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.24 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทิศนะต่อการบริการของพนักงานสอบสวนในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะแนวทางในการสนับสนุนให้พยานฝ่ายผู้เสียหายมาเป็นพยานในชั้นสอบสวนมากขึ้น

1. การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการทำให้ตัดสินใจมาเป็นพยานในชั้นสอบสวน พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นจิตสำนึกที่จะต้องไปเป็นพยาน เนื่องจากเป็นการช่วยเหลือสังคม ร้อยละ 18.0 รองลงมาเห็นว่า การให้ความเป็นธรรมและเท่าเทียมแก่พยาน ร้อยละ 14.0 ปัจจัยเรื่องค่าตอบแทนในการเสียเวลาและการเดินทาง ร้อยละ 5.0 การดูแลคุ้มครองพยาน ร้อยละ 3.0 ระยะเวลาในการสอบสวนและทำให้ผู้กระทำผิดได้รับการลงโทษ ร้อยละ 2.0 การเคารพให้เกียรติพยานและความเกี่ยวข้องกับคดี ร้อยละ 3.0

2. ความคิดเห็นในเรื่องข้อเสนอแนะในการปรับปรุงระบบการเป็นพยานในชั้นสอบสวน พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้การดูแลคุ้มครองพยานให้มีความปลอดภัย ร้อยละ 14 รองลงมาเห็นว่าควรให้ค่าตอบแทน/พาหนะ แก่พยาน ร้อยละ 10.0 ควรนัดหมายในวันที่พยานสะดวกที่สุด ร้อยละ 5.0 ควรให้ความเป็นกันเองและ สุภาพกับพยานและไม่ควรเปิดเผยหน้าตาและปกปิดความลับของพยาน ร้อยละ 4.0 ควรให้เจ้าหน้าที่เดินทางไปหาพยาน ร้อยละ 2.0

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของพยานฝ่ายผู้เสียหายต่อการเป็นพยานในชั้นสอบสวน : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 7” ผู้ศึกษาพบว่า การเป็นพยานของบุคคลของฝ่ายผู้เสียหายในชั้นสอบสวน มีปัจจัยหลายด้านที่สำคัญและควรพัฒนาเพื่อสนับสนุนให้พยานฝ่ายผู้เสียหายมาเป็นพยานในชั้นสอบสวนมากขึ้น จึงขอเสนอแนะ ดังนี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1. ควรวางนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการให้ค่าตอบแทนแก่พยานในชั้นสอบสวน
2. ควรจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึงและรวดเร็วให้แก่พยานในชั้นสอบสวน
3. ควรวางระบบการคุ้มครองพยานให้เหมาะสมกับคดีและครอบคลุมการคุ้มครองพยานในทุกกรณีเพื่อป้องกันการข่มขู่ ทำร้ายพยาน หรือตามที่พยานร้องขอ
4. ควรจัดอบรมพัฒนาศักยภาพให้แก่พนักงานสอบสวนอย่างสม่ำเสมอ

สถานีตำรวจ

1. ควรกำชับให้พนักงานสอบสวน ปฏิบัติต่อพยานด้วยความสุภาพและให้เกียรติ
2. ควรประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนในการสืบพยานในชั้นสอบสวน

3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการมาเป็นพยานในชั้นสอบสวน

พนักงานสอบสวน

1. ควรปฏิบัติตนให้เหมาะสมในการสอบพยาน
2. ควรอธิบายขั้นตอน วิธีการ และสิทธิของพยาน ให้พยานรับทราบทุกครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานของพนักงานสอบสวน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นพยานบุคคลในชั้นสอบสวน เพื่อค้นหาปัจจัยที่จะส่งผลให้พยานบุคคลเต็มใจที่จะเข้ามาให้ปากคำในชั้นสอบสวน และทำให้การดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปด้วยความราบรื่น

2. ควรทำการศึกษาความพึงพอใจของพยานในการมาเป็นพยานในชั้นสอบสวน เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการ ปรับปรุงวิธีการสืบพยานในชั้นสอบสวนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นพยานบุคคลและระดับศีลธรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าระดับศีลธรรมมีผลต่อการมาเป็นพยานบุคคล และเป็นการกระตุ้น ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม